

Det Anarkistiska Biblioteket

Down Graded Resistance

Bobby Whittenberg-James

Bobby Whittenberg-James
Down Graded Resistance
2011

<http://dvm.webblogg.se/2012/february/down-graded-resistance-1.html>

sv.theanarchistlibrary.org

2011

Det har varit mycket prat den sista tiden i anti-civ/primitiv anarki/djupekologi-kretsar, om en ny organisation som kallar sig Deep Green Resistance och jag har inte riktigt satt mig in i det än men efter ett par konversationer beslöt jag mig för kasta in min hatt i ringen. Om du inte är bekant med DGR, rekommenderar jag att du kollar in deras hemsida (<http://deepgreenresistance.org>) innan du fortsätter läsa. Utgå inte från min förklaring av vad och vilka de är. Det är bättre att du formar dig en egen uppfattning innan du ger dig in i min kritik.

När jag läste igenom introduktionen (DEW), Uppförandekoden och Principstadgan, fann jag verken kritik av domesticering, bofasthet, teknologi, arbete, symbolkulturen, medierande institutioner eller jordbruk och den enda hänvisningen till avvecklandet av civilisationen riktade sig specifikt mot den industriella civilisationen. Denna avkortade kritik av civilisationen som DGR lyfter fram, kan mycket väl vara orsaken till många av problemen i organisationens ramverk, teori och program.

Med sitt pådrivande för demokrati, hierarki, organisering (som motsats till autonom koordinering) och vänsteristisk retorik, är de en tydligt anti-anarkistisk grupp. Så jag har svårt att förstå varför så många anarkister skyndar till deras försvar. Det påminner mig rätt mycket om röda anarkister som har sympatier för liberala eller socialistiska partier eller regimer.

Ett av mina första bekymmer är hela idén med organisationer i allmänhet. Det är viktigt att skilja på organisationer och grupper eller nätverk, på organisering och Kooperation. Vi behöver inte medlemsregister och uppförandekoder, program, demokratiskt styre och rekrytering för att bygga ett stadigt motstånd. Jag tror att vi många gånger, som ett resultat av våra civiliserade sinnen, tenderar att likställa organisation och standardisering med ändamålsenlighet och effektivitet, med en snabb och enkel lösning. Detta har motbevisats vid många tillfällen (USA, Nationalsyndikalistiska Italien, Sovjetunionen, Nordkorea). Vi behöver inte en snabb och enkel lösning, vi behöver en effektiv lösning.

Ett besök på deras hemsida inleds med deras förklaring av vad Deep Green Resistance är. Det börjar med att civilisationens uppkomst beskrivs, sedan den allmänna aktivistscenens ineffektivitet och byggandet av mänskliga samhällen inuti återställda landbaser. Allt detta är bra. Mitt första orosmoln dyker upp i den femte paragrafen. ”Den industriella civilisationen kan stoppas.” Detta oroar mig då vi gick från att tala om hur problemet är 10000 år av civilisation till den industriella civilisationen. Civilisationen och den industriella civilisationen kan inte bara användas omvänt annat hur som helst. Ett civilisationsmot-

stånd är ett motstånd mot all form av civilisation. Motstånd mot den industriella civilisationen är motstånd mot en typ av civilisation, vilket bär med sig ett osagt medgivande av andra typer av civilisationer.

Min nästa punkt kommer i nästa paragraf där det pratas om skapandet av "deltagarinstitutioner." Borde inte civilisationsmotståndet handla om att förkasta institutioner snarare än att skapa dem? Borde inte avinstitutionalisering vara en del av ett anti-civmotstånd? En kritik av civilisation och auktoritet borde verkligen innefatta en kritik av sociala institutioner i allmänhet.

"...alla strategier som siktar på en rättvis framtid måste innehålla en plan för att bygga direktdemokratier baserade på mänskliga rättigheter och hållbar kultur."

Hållbarhet är definitivt ett nödvändigt mål men jag är nyfiken på resten av resonemanget. Anarki är ett tillstånd utan styre, där varje individ har autonomi, i motsats till ett demokratiskt styre och en mänskliga rättigheters-modell som erbjuds av civilisationen. Demokrati är en form av styre, en form av regerande. Med demokrati följer en standardisering och homogenisering som är lätt att observera. Det måste finnas ett visst mått av uniformitet för att vidmakthålla social ordning och produktion. Processen i sig tenderar att kasta bort och eliminera minoritetsidéer och alienera minoritetsgrupper, såväl som att utmana personlig autonomi och underkasta individen inför det kollektiva och forma en hierarki.

När det kommer till mänskliga rättigheter så har fångar rättigheter. Soldater har rättigheter. Rättigheter, såsom de i allmänhet betraktas, är ett koncept som vuxit fram ur civilisationen. Rättigheter kan beviljas och berövas. I en demokrati kan de röstas bort. Vi kan inte likställa en struktur av rättigheter med befrielse, när rättigheter är något som beviljas eller erkänns av en medierande kropp. Vissa ser giftermål som en mänsklig rättighet. Kalifornien röstade bort rätten för samkönade par att gifta sig. Majoriteten skapar reglerna. Dessa idéer är knappats unika för DGR.

Jag undrar också om transsexuella skulle beviljas "mänskliga rättigheter" i dessa demokratiskt styrda samhällen? Lierre Keith är öppet anti-trans. Med henne sittandes på en ledarposition i DGR undrar jag vad de har för plan för transsexuella. Skulle "cis people" ha möjlighet att rösta bort dessa "mänskliga rättigheter" från transfolket? Under demokratiskt styre och en rättighetsstruktur i motsats till frihet och autonomi, kan majoriteten använda de demokratiska institutionerna för att krossa minoriteten. Det är inte bara sant när det handlar om transfolket. Det skulle kunna vara vilken ras, folkgrupp, kön eller kultur som helst, som majoriteten i en demokrati vill dominera.

Slutet av denna sektionen kopplas samman med deras strategi som kallas Deep Ecological Warfare (numera ändrat till Decisive Ecological Warfare) eller DEW.

Jag är otroligt skeptisk till alla strategier som designats för att vara Strategin med stort S. Det kan inte finnas "en enda Strategi" som är rätt. Ett organiskt motstånd kan inte syntetiseras. Det kan inte finnas en paraplyorganisation för avvecklandet av något så komplext, nyanserat och med så många lager, som civilisationen. Av språket i deras program och organisationens struktur att döma, ser jag en plan för strukturer och program för byggandet av ett revolutionärt avantgarde.

"För att slå ut industriella system krävs underjordiska nätverk organiserade hierarkiskt eller paramilitärt." Om vi fortsätter lite längre ner i texten finner vi att "De ovanjordiska aktivisterna är förkämparna mot auktoriteter. De är de enda som kan mobilisera ett folkligt understöd som behövs för att förhindra fascism."

Att de nämner fascism så specifikt gör mig väldigt förvirrad. Om vi är emot civilisationen så är vi uppenbarligen emot fascism. Borde vi inte bekämpa kapitalism och socialism? Kanske finns svaret i nästa paragraf.

"Vidare använder ovanjordiska aktivister de utslagna systemen som en möjlighet till att stärka lokalsamhällen och parallella institutioner. Vanligt folk uppmuntras till att ge sitt stöd till deltagarbaserade lokala alternativ ekonomiskt, politiskt och socialt. När ekonomiskt tumult orsakar arbetslöshet och hyperinflation, så anställs folk lokalt för gemenskapens och jordens vinning. I detta scenario, allt medan nationella regeringar runt om i världen kämpar med kriser (som peak oil, livsmedelsbrist, klimatkaos och så vidare) och misslyckas med att ta hand om folk, börjar lokala och direktdemokratiska råd ta över administrationen av grundläggande och nödbehov, och folk betalar istället skatt till dessa lokala entiteter (kanske som en del av en kampanj för samarbetsvägran med makthavarna). Detta sker i samband med att lokalsamhällets arbete med nöd och katastrofberedskap redan påbörjats."

Uppenbarligen är orsaken till att de specificerade fascism att förenkla skapandet av något slags demokratisk socialistisk idé. Är detta ett förslag till att det finns en progressiv väg till en post-civiliserad värld?

Jag skulle också vilja flika in den här delen av deras Uppförandekod:

"Frihet: DGR-grupper har nolltolerans mot förtryck av alla, människa som icke-människa. Fysisk integritet och känslomässig trygghet är grundläggande mänskliga rättigheter som DGR svurit på att försvara. DGR kommer att utesluta alla medlemmar som våldtar, misshandlar eller förtrycker en annan levande

Förespråkar inte DGR en rättighetsstruktur under demokratiskt styre för sina samhällen?

Vad jag inte ser är vilken världsvision DGR förespråkar. Jag menar inte en färdig ritning eller något. Jag förstår bara inte vad det övergripande målet är. Jag förstår uppmaningen till en demokratisk deltagarbaserad socialism och autonoma samhällen. Jag förstår målet med att störta den industriella civilisationen. Detta gör mig nyfiken på huruvida vi talar om en autonom jordbruks – eller hortikulturell demokratisk socialistisk civilisation. Jag hör en uppmaning till en rättighetsstruktur och en nedlåtenhet mot individualism. Jag hör en plan på att avveckla den industriella civilisationen men vad händer sedan?

Jag fortsätter höra att då vi har en gemensam fiende borde vi förenas för att tillsammans slåss mot den men min fiendes fiende är inte nödvändigtvis min vän. Något som anarkister ofta blir varse i socialistiska revolutioner, så fort socialisterna fått makten och inte längre behöver anarkisterna. DGR säger att de existerar för att det finns ett akut behov av ett välriktat motstånd och jag hör många i den pågående diskussionen runt DGR försvara en sådan organisations existens på samma grunder. Jag tror inte att någon i anti-civ/djupekologi/primitivist-miljön förnekar det akuta behovet. Det är inte det som är frågan.

Frågan är snarare: ”Hur vill vi att vårt välriktade motstånd ska se ut?” ”Hur kommer det att manifesteras sig självt?” ”Vill vi att vårt motstånd ska baseras på organisering eller frivilligt samarbete?” ”Vill vi att det ska vara auktoritärt eller anarkistiskt?”

Jag kan inte hjälpa utan att se en parallell mellan civilisationens principer och organisering/organisation. DGR och andra aktivistorganisationer eller avantgarden, liksom civilisationen, tar något vilt och organiskt, organiserar det, kodifierar det och vidmakthåller den ordningen, ger auktoritära direktiv till något som en gång varit flytande och autonomt. Vi behöver större antal men vi behöver inte rekryter eller aktivister. Vi behöver autonoma krigare och dissidenter, som är redo att förenas på ett organiskt sätt och att samarbeta för att störta det som förtrycker oss alla och förstör vår källa till liv.

I kamp för Anarki,

Bobby Whittenberg-James

varelse. Maskulinitet, med sin militariserade psykologi och sitt tvångsmässiga våldsförande, måste överges på ett personligt plan och avvecklas på ett globalt.”

Även om det är en bra standard för uteslutning, så finns det ett kryphål. Om du vill våldta, misshandla och utnyttja levande varelser men fortfarande hjälpa DGR, så kan du bli en polis och förse dem med skydd.

”2. Civilisationen, speciellt den industriella civilisationen, är i grunden destruktiv för livet på jorden. Vår uppgift är att skapa en livscentrerad motståndsrörelse som kommer att avveckla den industriella civilisationen med alla medel som krävs. Organiserat politiskt motstånd är vår planets enda hopp.”

Politiskt motstånd är i stort sett värdelöst i kampen mot civilisationen. Inte ens en fullskalig revolution skulle kunna omkullkasta civilisationen. Som bäst skulle det bara ersätta den. Civilisationen existerar inte bara i den politiska sfären. Det är en komplex och omfattande institution och ett förtryckande system, som kräver ett holistiskt tillvägagångssätt för att avvecklas.

Detta är något som verkligen får mig att tro, att förändringen i språkbruket kanske faktiskt inte är en tillfällighet. Vi se ett skiljetecken sätts mellan den bredare ”Civilisationen” och den ”industriella civilisationen.” Civilisationen skändade jorden och förslavade levande varelser långt före industrialiseringen. Om vi begränsar vårt motstånd till den politiska sfären eller till politisk revolution, så har vi redan besegrat oss själva.

Jag besökte även en sektion kallad: ”Varför vill ni att jag ska skriv under Uppförandekoden och Principstadgan?” som innehåller stycket ”Din underskrift på det dokumentet visar att du kommit överens med DGR och alla dess medlemmar om att följa koden och principerna. Dessa kan sedan tjäna som bevis i en rättegång, på att DGR inte ger sitt stöd, tolererar eller accepterar någons handlingar, om de skulle vara att spränga ett dagis eller någon annan fruktansvärd handling.”

DGR är en organisation. Som en organisation med identifierbara ledare och en medlemslista, vill de kunna släppa dig som en het potatis om du hamnar i juridiska problem som kan få organisationen att se dålig ut (för makthavarna och den civiliserade samhället). Det är uppenbart att, att spränga ett dagis i luften är fruktansvärt, en handling ovärdig vårt stöd. Om vi då byter ut ordet ”dagis” mot ”damn” eller ”polisbil” eller ”3Gmast” eller ”grävmaskin.” Om du blir gripen i en situation där du gör något som följer ditt samvete, kommer dina kamrater att backa upp dig eller säger de rakt ut till dig att de kommer att lämna dig om du hamnar i en situation som kan ge dålig PR eller försätta organisationen i juridiska problem? Gör inga misstag, organisationen är viktigare än dig. Den kommer inte att ta smällarna för dig. En organisations högsta prioritet

måste vara dess egna existens, annars kommer den upphöra att existera. För en organisation är du helt försumbar, speciellt i jämförelse med organisationen själv.

”Alla samhällen” inklusive de fredligaste, speciellt de fredligaste, ”har förstått nödvändigheten uppförandekod, vilket inte är mer än beteendenormer.”

Detta är en förväxling av två väldigt skilda saker. Beteendenormer är kanske i det närmaste ofrånkomliga men de är inte institutionaliserade och i allmänhet antiauktoritära. Det är en beteendenorm att inte rapa högljutt eller skrika på restauranger men det finns ingen Uppförandekod som folk skriver på innan de går in på en restaurang. De flesta gör i allmänhet bara inte dessa saker för att det ses som en beteendenorm. Oftast blir det inga konsekvenser vid sidan av några äcklade blickar eller att någon ber dem att sluta. Väldigt sällan behöver någon bli avlägsnad med tvång från en restaurang för sådana saker. I folkgrupper som faktiskt har officiellt skrivna lagar eller Uppförandekod finns fortfarande det personliga ansvaret. När vi hänger med vänner finns ingen Uppförandekod att signera men vi kan fortfarande hålla varandra ansvariga och se till att alla är trygga och omhändertagna.

”Alla seriösa organisationer har uppförandekoder, vilka folk förväntas efterleva. De Spanska Anarkisterna hade det. Så även IRA. The Freedom Fighters hade uppförandekod precis som Nat Turner’s kämpar. Uppförandekoder är till och med viktigare i en militant motståndsrörelse, som har en historia av dåligt uppförande.”

IRA stödde även den katolska kyrkan, en institution som rutinmässigt våldtar barn och täcker upp det och de dödar folk på grund av deras nationalitet och/eller religion. Detta är inte en organisation vars mönster vi bör forma vårt motstånd efter, speciellt i fråga om uppförande.

”Det finns en falang av moderna anarkister som tror att alla uppförandekoder hindrar deras vilda frihet eller i övrigt är olämpliga. Dessa människor har gjort stor skada på den moderna anarkismen. De är okunniga om den anarkistiska historien och den av sociala rörelsers. Anarkister genom historien har förstått vikten av uppförandekoder. Emma Goldman till exempel och de Spanska Anarkisterna. (Männen fick inte dricka, våld mot kvinnor var oacceptabelt, män som låg med prostituerade var oacceptabla, skrytande var oacceptabelt: de skulle föra sig med respekt och värdighet.)”

Det verkar som att de flesta jägar-samlargrupper, de enda som uppnått anarki någon längre tidsperiod, verkar hålla med oss moderna anarkister. Mbuti och !Kung-folken har inga uppförandekoder men de har beteendenormer och sätt att skydda sina stammedlemmars respekt och värdighet på.

Vår meningsskiljaktighet handlar inte om huruvida det finns olika beteenden och handlingar som är oacceptabla i en gemenskap. Det handlar om huruvida vi vill fostra respektfulla interaktioner genom auktoritära eller anarkistiska metoder.

Jag antar att när de refererar till ”de” spanska anarkisterna så menar de de berömda CNT-FAI. Dessa organisationer är verkligen inte de som bör tolkas eller idealiseras som ikoner för anarki. De var hierarkiskt organiserade, auktoritära till sin natur och hade till och med platser i den spanska regeringen. Deras slutmål var inte heller anarki utan socialism. Låt oss aldrig glömma att deras revolution misslyckades i att uppnå den socialistiska utopi de strävade efter, ännu mindre anarki, som är någonting helt annat. Detta argument är som att säga att då Murray Rothbard kallade sig anarkist och förespråkade marknadskapitalism, vilket inkluderade en barnmarknad, är det okej för anarkister att sälja barn och att det är en anarkistisk handling att göra så. Anarko-kapitalism och anarko-syndikalism är båda hierarkiska auktoritära läror av det anarkistiska tänkandet och därför finner vi auktoritära tendenser och idéer hos dem. Det rättfärdigar inte att de används av anarkister.

”Den moderna, individualistiska, kapitalistiska uppförandekoden i Väst, är att det inte kan finnas någon annan kod än den som gynnar individen allra mest.”

Kapitalismen är inte individualistisk. Retoriken kan vara den av individen men i praktiken är den beroende av ett hierarkiskt klassystem, som är ett kollektivt arrangemang. Det finns en Uppförandekod i det kapitalistiska samhället. Den kallas oftast för ”lagen” och den hindrar oftast individer från att få det de behöver mest.

Vad DGR verkar säga är att det i det kapitalistiska samhället är fritt fram för individen att göra det som gynnar den mest och att det inte finns någon lag som håller tillbaka den. Det låter som anarki men det är inte verkligheten i det kapitalistiska samhälle som jag lever i. Samhället jag lever i är designat för att gynna ett litet fåtal på bekostnad av de många och den individ som vågar försöka ta mer än den blivit tilldelad och ertappas i sitt försök, konfronteras med Uppförandekodens fulla kraft.

”De flesta mänskliga samhällen före civilisationens uppkomst baserades på ömsesidigt ansvar och samarbete.”

Ja, det fanns ömsesidig respekt och samarbete men INGEN Uppförandekod.

”Men frihet i ett kapitalistiskt samhälle baseras på isolerade alienerade individer inuti en rättighetsstruktur, som om vi inte alla är beroende av varandra.”